

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **L. P.**, jehož jménem jedná zákonný zástupce V. P., zast. Mgr. Michalem Solichem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Československé armády 556/27, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 4. 2016, č. j. 32 Az 43/2015 - 53,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2015, č. j. OAM-549/ZA-K07-ZA15-2015, jímž žalovaný podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zastavil řízení o žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu z důvodu nepřípustnosti žádosti podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona o azylu a určil, že státem příslušným k posouzení žádosti podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, (dále také jen „Dublinské nařízení“ nebo „nařízení č. 604/2013“), je Polská republika.

Stěžovatel současně s kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tak, že v případě nepřiznání odkladného účinku mohou konečné důsledky rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové stěžovateli způsobit nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, přičemž tento postup zároveň není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Žalovaný ve vyjádření k odkladnému účinku kasační stížnosti setrvává na svém právním názoru, že správní orgán v souladu se zákonem a závazným právem EU neshledal naplnění některého z důvodů § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku; je přesvědčen, že v daném případě nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro přiznání odkladného účinku, výkon ani jiné právní následky vydaného správního rozhodnutí neznamenají pro žalobce namítanou nenahraditelnou újmu, neboť toto rozhodnutí ve svém důsledku přímo nevede k ukončení pobytu a k nemožnosti vyčkat posouzení vyřízení kasační stížnosti. Napadené rozhodnutí ještě bez dalšího nevede k povinnosti stěžovatele opustit území ČR. Má-li stěžovatel s úspěchem žádat o přiznání odkladného účinku, má povinnost osvědčit výjimečnost své situace oproti ostatním žadatelům ve stejné pozici.

S ohledem na shora uvedené žalovaný považuje požadavek stěžovatele na přiznání odkladného účinku za nedůvodný.

Podle § 32 odst. 2 zákona o azylu „*podání žaloby podle odstavce 1 má odkladný účinek, s výjimkou žaloby proti rozhodnutí podle § 16 odst. 1 písm. b), d), f) a g), žaloby proti rozhodnutí o udělení azylu nebo doplňkové ochrany, žaloby proti rozhodnutí o prodloužení doplňkové ochrany a rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. g). O přiznání odkladného účinku podle soudního řádu správního lze požádat pouze společně s podáním žaloby.*“

Podle § 32 odst. 5 zákona o azylu „*podání kasační stížnosti má odkladný účinek, mělo-li jej podání žaloby proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.*“

Žalobou napadeným rozhodnutím bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona. Podle shora citovaných ustanovení nemá podání žaloby proti takovému rozhodnutí ani následné podání kasační stížnosti odkladný účinek ze zákona.

Krajský soud k návrhu stěžovatele usnesením ze dne 13. 10. 2015, č. j. 32 Az 43/2015 - 9, přiznal odkladný účinek žaloby.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Podle § 54 odst. 2 zákona o azylu „*Cizinec je povinen z území vycestovat ve lhůtě stanovené ve výjezdním příkazu podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu; nebyl-li mu výjezdní příkaz udělen, do 30 dnů ode dne pravomocného ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“

Nejvyšší správní soud shledal návrh stěžovatele důvodným. Přihlédl zejména k tomu, že podání kasační stížnosti nemá v této věci odkladný účinek ze zákona a v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli hrozila bezprostřední a nenahraditelná újma spočívající v tom, že by byla rozdělena jeho rodina, popř. by byl nucen k odjezdu do Polské republiky, a jeho zdravotní stav vyžaduje lékařské kontroly, které již má naplánované v České republice.

Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by se přiznání odkladného účinku dotklo práv třetích osob nebo bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem; nic takového ostatně nenamítal ani žalovaný ve svém vyjádření.

pokračování

Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2016

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu